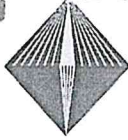

ฉบับ

ค.ป.ก.

คณะกรรมการการเลือกตั้ง
การประจําประเทศไทย
(องค์การมหาชน)

ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
ว่าด้วยอนุญาตตุลาการ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในวรรคแรกของข้อ ๔ แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาตตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๔ แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการอนุญาตตุลาการ” ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการ รองเลขาธิการด้านกฎหมาย คดี และคุ้มครองสิทธิประโยชน์ ผู้ช่วยเลขาธิการสายกฎหมายและคดี ผู้ช่วยเลขาธิการสายคุ้มครองสิทธิประโยชน์ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด นายกสมาคมประกันวินาศภัยไทย นายกสมาคมประกันชีวิตไทย นายกสมาคมนายหน้าประกันภัยไทย ผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คน ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกลุ่มงานระงับข้อพิพาท สำนักงาน ค.ป.ก. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้หัวหน้ากลุ่มอนุญาตตุลาการเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของข้อ ๖ แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบบุคคลที่เหมาะสมจะทำหน้าที่เป็นอนุญาตตุลาการเสนอต่อสำนักงาน ค.ป.ก. เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นอนุญาตตุลาการสำนักงาน ค.ป.ก. ทะเบียนอนุญาตตุลาการนี้อาจเปลี่ยนแปลงเป็นครั้งคราวตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรอย่างน้อย ๔ ปี ต่อครั้ง”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามและวรรคสี่ของข้อ ๙ แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ในการเสนอข้อพิพาทตามวรรคแรกต้องเป็นกรณีที่ไม่ปรากฏว่าข้อพิพาทเดียวกันนี้มีการยื่นข้อร้องเรียนชั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบสำนักงาน ค.ป.ก. ว่าด้วยการพิจารณาข้อร้องเรียนและดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทด้านการประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๒ หรืออยู่ระหว่างการไกล่เกลี่ยโดยผู้ไกล่เกลี่ย ซึ่งเป็นผู้ชำนาญการตามระเบียบสำนักงาน ค.ป.ก. ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทด้านการประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๔

หากพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วพบว่าผู้เสนอข้อพิพาทได้ยื่นข้อพิพาทเดียวกันเพื่อให้ดำเนินการด้วยกระบวนการใดกระบวนการหนึ่งหรือทั้งสองกระบวนการตามวรรคสาม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามผู้เสนอข้อพิพาทว่าประสงค์จะระงับข้อพิพาทโดยกระบวนการใด หากผู้เสนอข้อพิพาทเลือกดำเนินการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาตตุลาการ ให้ผู้เสนอข้อพิพาทถอนคำร้องเรียนหรือข้อพิพาทตามวรรคสามภายใน ๗ วัน หากผู้เสนอข้อพิพาทไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดถือว่าผู้เสนอข้อพิพาทไม่ตั้งใจดำเนินการตามวรรคสาม แล้วให้ดำเนินการระงับข้อพิพาทตามระเบียบนี้ต่อไป”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๖ แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๖ ก่อนคู่พิพาทตกลงตั้งอนุญาโตตุลาการชี้ขาดข้อพิพาท หากเลขาธิการเห็นสมควรหรือคู่พิพาททั้งสองฝ่ายประสงค์จะให้สำนักงาน คปภ. จัดให้มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำนวนไปดำเนินการตามระเบียบสำนักงาน คปภ. ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทด้านการประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๙

เมื่อคู่พิพาทสามารถตกลงระงับข้อพิพาทกันได้ตามวรรคแรกไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้คู่พิพาทนำบันทึกความตกลงประนีประนอมยอมความนั้น แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป

กรณีข้อพิพาทยุติได้ทั้งหมดตามวรรคสอง หากคู่พิพาทประสงค์จะให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ให้คู่พิพาทดำเนินการตั้งอนุญาโตตุลาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ข้อพิพาทไม่สามารถตกลงกันได้ และคู่พิพาทประสงค์จะระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการ ให้คู่พิพาทดำเนินการตั้งอนุญาโตตุลาการตามระเบียบนี้ต่อไป”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๑ แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๑ ให้คู่พิพาทวางเงินเป็นหลักประกันค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในวันยื่นคำเสนอข้อพิพาทและวันยื่นคำคัดค้านตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หากคู่พิพาทมิได้วางเงินเป็นหลักประกันสำหรับค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายตามวรรคแรก ให้ครบจำนวน ให้เลขาธิการมีคำสั่งไม่รับคำเสนอข้อพิพาทหรือคำคัดค้าน หรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามสมควรแก่กรณี

หากภายหลังจากหักค่าใช้จ่ายตามวรรคแรกออกจากเงินวางหลักประกันแล้วมีเงินเหลือให้คืนแก่ผู้วางหลักประกัน”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๒ แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๒ ให้การเสนอข้อพิพาทและการตกลงประนีประนอมยอมความของข้อพิพาทที่อยู่ระหว่างการดำเนินการก่อนวันที่ระเบียบอนุญาโตตุลาการนี้มีผลใช้บังคับ ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดกระบวนการตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ ที่ใช้อยู่ในขณะที่ยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อไป”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุทธิพล ทวีชัยการ)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

หมายเหตุ: - เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม คือ ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้มีการประกาศใช้มาเป็นเวลากว่าสิบปี ปรากฏว่ามีระเบียบที่ยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ เพื่อให้กระบวนการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการอนุญาโตตุลาการระหว่างผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ หรือผู้ได้รับความเสียหายตามสัญญาประกันภัยกับบริษัทประกันภัย ภายใต้การดำเนินงานของสำนักงาน คปภ. มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ประหยัด และเป็นธรรมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกระเบียบฉบับนี้

/ร่าง/พิมพ์

~~ส~~ /ทาน